

Lande, erstattedes med „Postsparevirksomhed“, og Bestemmelse optoges om Udvidelse af Styrelsesraadet (§ 4) med 2 Repræsentanter for Sparekasserne og — i § 13 — om fortrinnsvis Anbringelse i Sparekasserne af mindst 65 pCt. af Postsparemidlerne.

Det saaledes ændrede Udkast har derefter i foranstaaende Skikkelse paa forskellige Organisationsmøder været forelagt Sparekasserne, der jfr. Skrivelse af 12. Januar d. A. fra Fællesrepræsentationen — aftrykt i Bilag 2 — paaskønner de foretagne Ændringer, men mener, at det vedblivende mod den foreslaaede Indførelse af Postsparevirksomheden maa indvendes,

- 1) at det private Sparekassesevæsen er saa udviklet her i Landet, at der ikke er Mulighed for yderligere Opsamling af Sparemidler,
- 2) at det er betænkeligt for det lokale Erhvervsliv, at større eller mindre Dele af de lokale Egnes Sparemidler drages bort fra Egnen for at opsamles i en Hovedcentral i København, idet den paatænkte Fordeling af Sparemidlerne — § 13 — ikke vil kunne gennemføres tilfredsstillende, samt
- 3) at Bestemmelsen om den lavere Rente ikke foreslaas optaget i selve Loven.

Overfor det af Sparekasserne saaledes anførte skal bemærkes følgende:

ad 1) Sparekassernes Opfattelse beror paa Ukendskab til eller Miskendelse af den for Postvæsenet særegne Indsamlingsevne — jfr. det foran i Bemærkningerne til Lovforslaget anførte — og den modsiges ganske af Erfaringerne fra Udlandet. Det viser sig overalt — og ikke mindst i Lande og Egne, hvor de private Spareinstitutioner er lige saa udviklede og talrige som her i Landet — at Postsparekasserne har formaat at forøge Sparernes Antal, og at denne Forøgelse er sket indenfor de Kredse

af Befolkningen, for hvilke Opsparing er af den største Betydning, og at de opsamlede Beløb er Sparemidler i Ordets alлегentligste Forstand.

ad 2) Det har aldrig været Tanken at drage de opsamlede Midler bort fra den Egn, hvorfra de hidrører, for at opsamle dem i en Hovedcentral i København. Bestræbelserne er tværtimod gaaet ud paa at finde den bedst mulige Form, hvorunder de som Udlaansmidler kunde komme den paagældende Egn tilgode. Bestemmelserne i § 13 maa borttage enhver Betænkelighed i den omhandlede Henseende, idet den forestaaede Ordning meget vel lader sig gennemføre i Praksis, og Bestemmelserne i § 4 tilsikrer Sparekasserne og Befolkningen Kontrol hermed gennem Styrelsesraadet og Tilsynsraadet.

ad 3) Det vil være uhensigtsmæssigt at optage en saadan Bestemmelse i selve Loven, da Renten dog maa kunne være Genstand for Forandring, og da Principet — lavere Rente for Postsparemidler end for Sparekassemidler — er fornødent sikret ved Udtalelsen herom i Bemærkningerne. Løvrigt vil Reglerne om Postsparemidlernes Anbringelse hovedsagelig i Indlaan til Sparekasser ved den dermed givne Begrænsning af Indtægterne nødvendigvis holde Indlaansrenten nede under Sparekassernes.

Man ser ikke rettere end, at der ved de alt foretagne Ændringer i Lovforslaget og i det Hele ved dettes Affattelse er vist Sparekasserne al skyldig Imødekommen. Det har ved de førte Forhandlinger med Sparekassernes Fællesrepræsentation været Formaalet at opnaa det bedst mulige Samarbejde mellem Sparekassernes Virksomhed og Postsparevirksomheden, og der er ved Forslagets Affattelse paa ethvert Punkt taget Hensyn til de under Forhandlingerne fremsatte Ønsker om Lovforslagets Form og Indhold.